Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

12. aprill 2018 *

Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Kosmeetikatooted – Määrus (EÜ) nr 1223/2009 – Artikli 10 lõige 2 – Kosmeetikatoote ohutuse hindamine – Selle hindamise eest vastutava isiku kvalifikatsioon – Õppe võrdväärsuse tunnustamine – Farmaatsia, toksikoloogia või meditsiiniga samalaadsed erialad – Liikmesriikide kaalutlusõigus

Kohtuasjas C-13/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 16. detsembri 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 12. jaanuaril 2017, menetluses

Fédération des entreprises de la beauté

versus

Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes,

Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche,

Ministre de l'Économie et des Finances, varem ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president C. G. Fernlund (ettekandja), kohtunikud S. Rodin ja E. Regan,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikku menetlust ja 19. oktoobri 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Fédération des entreprises de la beauté, esindajad: advokaadid A. Bost ja M. Ragot,

– Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas, J. Traband, B. Fodda ja E. de Moustier,

– Euroopa Komisjon, esindajad: O. Beynet ja P. Mihaylova,

olles 14. detsembri 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta (ELT 2009, L 342, lk 59) artikli 10 lõiget 2.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille üks pool on Fédération des entreprises beauté (iluteenuste ettevõtjate liit; edaspidi „FEBEA“) ning teine pool on sotsiaal-, tervishoiu- ja naiste õiguste minister, haridus-, kõrgharidus- ja teadusminister, majandus-, tööstus- ja digivaldkonna minister (nüüd majandus- ja rahandusminister) ning mille ese on kaebus nõudega tühistada 25. veebruari 2015. aasta ministeeriumidevaheline määrus kosmeetikatoodete inimeste tervisele ohutuse hindajate kutsekvalifikatsiooni kohta (*JORF*, 17.3.2015, lk 4941) (edaspidi 25. veebruari 2015. aasta ministeeriumidevaheline määrus).

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Määruse nr 1223/2009 põhjenduse 4 kohaselt selle määrusega „ühtlustatakse täielikult kosmeetikatooteid käsitlevad eeskirjad ühenduses, et saavutada kosmeetikatoodete siseturg, tagades samal ajal inimeste tervise kõrgetasemelise kaitse“.

4 Selle määruse põhjenduses 19 on märgitud, et teave, mis tuleb pädevatele asutustele kättesaadavaks teha, „[peab eelkõige] sisaldama kosmeetikatoote ohutusaruannet, mis dokumenteerib ohutushindamise läbiviimist“.

5 Selle määruse artiklis 1 „Reguleerimisala ja eesmärk“ on ette nähtud, et sellega „kehtestatakse eeskirjad, mida tuleb järgida kosmeetikatoodete turul kättesaadavaks tegemisel, et tagada toimiv siseturg ja inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse“.

6 Sama määruse artikli 10 „Ohutushinnang“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Et tõendada kosmeetikatoote vastavust artiklile 3, tagab vastutav isik, et enne kosmeetikatoote turulelaskmist hinnatakse asjakohase teabe alusel kosmeetikatoote ohutust ning koostatakse kosmeetikatoote ohutusaruanne vastavalt I lisale.

[…]

Komisjon võtab koostöös kõigi sidusrühmadega vastu asjakohased suunised, et võimaldada ettevõtjatel, eelkõige väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel, täita I lisas sätestatud nõudeid. Kõnealused suunised võetakse vastu vastavalt artikli 32 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. I lisa B osas sätestatud kosmeetikatoote ohutushinnangu koostab isik, kellel on diplom või muu ülikooli lõpetamisel antav kvalifikatsiooni tõendav dokument selle kohta, et ta on läbinud teoreetilise ja praktilise koolituse farmaatsia, toksikoloogia, meditsiini või samalaadsel erialal või liikmesriigi poolt võrdväärseks tunnustatud kursuse.“

7 Määruse nr 1223/2009 I lisas „Kosmeetikatoote ohutusaruanne“ on nimetatud andmed, mida see aruanne peab vähemalt sisaldama. Muu hulgas on selle lisa B osa „Kosmeetikatoote ohutushinnang“ punktis 4 sätestatud, et see aruanne peab punktis „Hindajate pädevus ja B osa heakskiitmine“ nimelt sisaldama „[o]hutuse hindaja kvalifikatsiooni tõestavat dokumenti“.

8 See määrus integreeriti 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingusse (EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3; edaspidi „EMP leping“) EMP Ühiskomitee 5. aprilli 2013. aasta otsusega nr 49/2013, millega muudetakse nimetatud lepingu II lisa (tehnilised normid, standardid, katsetamine ja sertifitseerimine) (ELT 2013, L 231, lk 23).

9 Komisjoni 25. novembri 2013. aasta rakendusotsuse 2013/674/EL määruse (EÜ) nr 1223/2009 I lisa käsitlevate suuniste kohta (ELT 2013, L 315, lk 82) põhjenduses 5 on märgitud:

„Suunised peaksid aitama vastutavatel isikutel täita oma õigusaktidest tulenevaid kohustusi. Ometi ei ole nende eesmärk asendada teadmisi ja oskusteavet, mis on olemas määruse (EÜ) nr 1223/2009 artikli 10 lõikega 2 nõutaval kvalifitseeritud ohutuse hindajal, kes peaks jääma ainsaks asjatundjaks, kellel on õigus teostada kosmeetikatoote ohutushindamine, nagu on kirjeldatud I lisa B osas.“

10 Kõnealuse I lisa kohaldamise suunised on esitatud selle rakendusotsuse lisas (edaspidi „suunised“). Jaotises 4.4 „Hindaja pädevus ja B osa heakskiitmine“ on ette nähtud:

„Ohutuse hindaja peab olema professionaal, kellel on ohutushinnangu õigeks koostamiseks vajalikud teadmised ja kogemused, nagu on märgitud määruse (EÜ) nr 1223/2009 artikli 10 lõikes 2 sätestatud kvalifikatsiooninõuetes. Kosmeetikatoote ohutusaruande selle osa eesmärk on tagada, et see nõue oleks täidetud ja et selle kohta oleksid esitatud vajalikud tõendid.

[…]

Isik, kes on omandanud kvalifikatsiooni kolmandas riigis, võib tegutseda ohutuse hindajana, kui ta on läbinud „liikmesriigi poolt [ülikoolikursusega] võrdväärseks tunnistatud kursuse [teoreetilise ja praktilise koolitusega farmaatsia, toksikoloogia, meditsiini või samalaadsel erialal]“.

Määruse (EÜ) nr 1223/2009 artiklis 10 sätestatud kvalifikatsiooni kinnitamiseks tuleb esitada tõend (st diplomi koopia ja vajaduse korral tõend võrdväärsuse kohta).“

Prantsuse õigus

11 Rahvatervise seadustiku (code de la santé publique), mida on muudetud 24. veebruari 2014. aasta seadusega nr 2014–201 (*JORF*, 25.2.2014, lk 3250, tekst nr 4), artikli L. 5131–2 kolmandas lõigus on ette nähtud, et „[o]hutushindamise eest vastutavad kvalifitseeritud isikud peavad olema läbinud määruse [nr 1223/2009] artiklis 10 nimetatud ülikooliõppe või võrdväärse õppe, mis on kantud tervishoiu-, tööstus- ja kõrgharidusministrite määrusega koostatud loetellu, või Euroopa Liidu liikmesriigi poolt võrdväärsena tunnustatava õppe“.

12 25. veebruari 2015. aasta ministeeriumidevahelise määruse eesmärk on preambuli kohaselt „määratleda õpe, mida tunnustatakse võrdväärsena õppega, mida tõendavad arsti, farmatseudi ja toksikoloogi diplomid, mis on kosmeetikatoodete inimeste tervisele ohutuse hindajate puhul nõutav“.

13 Selle määruse artikli 1 kohaselt on „[m]ääruse [nr 1223/2009] artiklis 10 ja rahvatervise seadustiku (muudetud seadusega nr 2014–201) artiklis L. 5131–2 ette nähtud ülikooliõppega võrdväärsena tunnustatud õpingute loetelu kindlaks määratud lisas“.

14 Nimetatud määruse lisas on loetletud järgmised diplomid:

„1. Prantsuse riiklik loomaarsti diplom (diplôme d'État de docteur vétérinaire) või teiste Euroopa Liidu liikmesriikide, [EMP] lepingu osalisriikide või Šveitsi Konföderatsiooni välja antud loomaarsti diplomid, tunnistused või kraadid.

2. Prantsuse riiklik doktorikraadi tõendav diplom või selle tasemega sarnased teiste Euroopa Liidu liikmesriikide, [EMP] lepingu osalisriikide või Šveitsi Konföderatsiooni välja antud diplomid, tunnistused või kvalifikatsioonitõendid, mis tõendavad uurimistöid toksikoloogia või ökotoksikoloogia valdkondades.

3. Prantsuse riiklik magistrikraadi tõendav diplom või teiste Euroopa Liidu liikmesriikide, [EMP] lepingu osalisriikide või Šveitsi Konföderatsiooni välja antud diplomid, tunnistused või kvalifikatsioonitõendid, mis vastavad välja andva riigi tunnustuse kohaselt magistrikraadile (mis annavad Euroopa arvestuspunktisüsteemi (ECTS) 120 punkti pärast esimest diplomit, mis ise andis 180 ECTS ainepunkti).

Diplom, tunnistus või kvalifikatsioonitõend peab võimaldama tõendada, et vähemalt 60 ECTS ainepunkti on saadud toksikoloogia või ökotoksikoloogia valdkonnas ja riskihindamise valdkonnas.

4. Toksikoloogia või ökotoksikoloogia eriõppe magistrikraad (diplôme d'études approfondies (DEA)).

5. Toksikoloogia või ökotoksikoloogia rakenduslik magistrikraad (diplôme d'études supérieures spécialisées (DESS)).“

15 Peale selle on haridusseadustiku (code de l'éducation) artiklites L. 613–3 ja L. 613–4 sätestatud, et igaüks „võib taotleda oma kõrghariduse kehtivuse tunnustamist, mis võib olla muu hulgas omandatud välisriigis“ ja et sellise tunnustamise „otsustab komisjon, mille liikmed määrab ülikooli rektor või kõrgkooli juhataja vastavalt taotletud tunnustamise laadile“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

16 FEBEA on kutseorganisatsioon, kes esindab rohkem kui 300 ettevõtjat kosmeetikasektoris.

17 See organisatsioon esitas 4. septembril 2015 eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), kaebuse nõudega tühistada 25. veebruari 2015. aasta ministeeriumidevaheline määrus ning sotsiaal-, tervishoiu- ja naiste õiguste ministri 10. juuli 2015. aasta otsus, millega oli jäetud rahuldamata tema vaie selle määruse peale.

18 FEBEA tugineb oma tühistamiskaebuse põhjenduseks muude väidete hulgas sellele, et nimetatud määrus on vastuolus määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõikega 2 ühelt poolt seetõttu, et selles farmaatsia, toksikoloogia või meditsiiniga „samalaadsetena“ määratletud erialade hulka on lisatud muu hulgas ökotoksikoloogia, kuigi see määrus liikmesriikidele niisugust pädevust ei anna, ning teiselt poolt seetõttu, et see tunnustab liidus, Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP) või Šveitsi Konföderatsioonis läbitud õppe võrdväärsust, kuigi selles õigusnormis silmas peetud õppe võrdväärsuse tunnustamine võib puudutada ainult õpet, mida tõendavad kolmandates riikides välja antud diplomid.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul annab määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõige 2 liikmesriikide pädevusse sellise õppe tunnustamise, mida nad käsitlevad „võrdväärse“ õppena farmaatsia, toksikoloogia, meditsiini või „samalaadsel erialal“ teoreetilise ja praktilise ülikooliõppega, mis peab igal kosmeetikatoote ohutushindamise eest vastutaval isikul olema.

20 See kohus ei välista võimalust, et isegi kui viidatud sättes kasutatud mõistega „võrdväärne õpe“ on mõeldud ainult nendes riikides läbitud õpet, kellele see määrus ei ole kohaldatav, nagu väidab FEBEA, on kõnealuste õpete võrdväärsuse tunnustamist käsitleva õigusnormi täielikuks ja tervikuna kohaldamiseks vaja eelnevalt täpsustada nii mõiste „samalaadsed erialad“ sisu selle sätte tähenduses kui ka nimetatud määruse nõuete täitmiseks vajalikke kvalifikatsioonitasemeid.

21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib ühtlasi, et haridusseadustiku artiklid L. 613–3 ja L. 613–4 võimaldavad Prantsusmaal asuva ülikooli või kõrgkooli väljastatava diplomiga tõendatava hariduse võrdväärsuse tunnustamist mõnes muus liidu liikmesriigis, EMP osalisriigis või Šveitsi Konföderatsioonis omandatud haridusega.

22 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas õppe võrdväärsuse tunnustamine, mida liikmesriigid võivad [määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõike 2] kohaselt teha, puudutab üksnes õpet, mis on läbitud Euroopa Liidu suhtes kolmandates riikides?

2. Kas [selle määruse artikli 10 lõike 2] sätted lubavad liikmesriigil määrata kindlaks erialad, mida võib käsitleda meditsiini, farmaatsia või toksikoloogiaga „samalaadsena“, ning [selle] määruse nõuetele vastavad kvalifikatsioonitasemed?

3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis milliste kriteeriumide alusel võib erialasid käsitleda meditsiini, farmaatsia või toksikoloogiaga „samalaadsena?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Sissejuhatavad märkused

23 Olgu meenutatud, et vastavalt määruse nr 1223/2009 põhjendusele 4 soovitakse määrusega ühtlustada täielikult liidus kehtivad eeskirjad, et saavutada kosmeetikatoodete siseturg, tagades samal ajal inimeste tervise kõrgetasemelise kaitse. Selleks on määruse artikliga 1 kehtestatud eeskirjad, millele peavad vastama kõik liidu turule viidavad kosmeetikatooted. Järelikult ei või liikmesriigid kehtestada kosmeetikatoodete vabale liikumisele lisatingimusi (vt selle kohta 5. mai 1993. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Prantsusmaa, C-246/91, EU:C:1993:174, punkt 7).

24 Selleks et tagada kaitse kõrge tase, peab iga liidu turule viidav kosmeetikatoode olema inimeste tervisele ohutu, selle ohutust tuleb hinnata asjakohase teabe alusel ja koostada tuleb ohutusaruanne, mis lisatakse kosmeetikatoodete andmikule (21. septembri 2016. aasta kohtuotsus European Federation for Cosmetic Ingredients, C-592/14, EU:C:2016:703, punkt 33).

25 See tähendab, et iga kosmeetikatoote liidu turule viimise ning selle vaba liikumise eelduseks on, et selle toote ohutust inimeste tervisele on hinnatud määruses nr 1223/2009 konkreetselt määratletud viisil.

26 Selleks on määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõikes 2 täpsustatud selliste toodete ohutushindamise eest vastutava isiku kvalifikatsioon, ja selle sätte kohaselt peab tal olema „ülikooli lõpetamisel antav“ diplom või muu kvalifikatsiooni tõendav dokument selle kohta, et ta on läbinud „teoreetilise ja praktilise koolituse farmaatsia, toksikoloogia, meditsiini või samalaadsel erialal“ või „liikmesriigi poolt võrdväärseks tunnistatud kursuse“. Suuniste jaotises 4.4 on lisatud, et see isik peab olema kutseala asjatundja, kellel on kosmeetikatoodete ohutushinnangu õigeks koostamiseks vajalikud teadmised ja kogemused.

27 Kuigi määrus nr 1223/2009 ei sisalda ühtegi nõuet selle määruse tähenduses võrdväärsuse tunnustamise eelduste suhtes, nähtub suuniste jaotisest 4.4, et vastutav isik peab suutma tõendada ohutuse hindaja kvalifikatsiooni ja vajaduse korral esitama tõendi, et tema diplom on sellega võrdväärne.

28 Kõnealusel juhul on põhikohtuasjas osalevad ministrid selle kindlaks määramiseks, millist õpet peab Prantsuse Vabariik „tunnustama võrdväärsena“ määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõike 2 tähenduses, vastu võtnud 25. veebruari 2015.aasta ministeeriumidevahelise määruse. Selles määruses loetletud õpet tõendavad dokumendid hõlmavad mitut Prantsuse diplomit, mille hulgas on veterinaaria- ja ökotoksikoloogiaõpingute diplom ning teatud samalaadsed kvalifikatsioonitõendid, mille on väljastanud mõni teine liikmesriik.

29 Just selles kontekstis tuleb esitatud kolme eelotsuse küsimust hinnata.

Esimene küsimus

30 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud õppe võrdväärsuse tunnustamine saab puudutada üksnes kolmandates riikides läbitud õpet.

31 Selle sätte enda sõnastusest tuleneb, et liikmesriigi poolt tunnustatakse võrdväärse õppena selle sätte tähenduses teoreetilise ja praktilise koolitusega ülikooliõpet farmaatsia, toksikoloogia, meditsiini või samalaadsel erialal.

32 Seega on liidu seadusandja kehtestanud määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõikes 2 sätestatud võrdväärsena tunnustamise eelduseks nõuded, mis on ühelt poolt seotud esiteks asjaomase õppe tasemega ja teisest küljest koolituse käigus läbitud õppeainetega.

33 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 31, võimaldab nimetatud säte selle sõnastuse kohaselt võtta arvesse mitte üksnes juba olemasolevate asjakohaste õpete suurt mitmekesisust, vaid ka nende võimalikku edasist arengut.

34 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõige 2 ei sisalda ühtegi viidet koha suhtes, kus on välja antud diplomid või muud kvalifikatsioonitõendid teoreetilise ja praktilise koolitusega ülikooliõppe või sellega võrdväärseks tunnistatud õppe läbimise kohta.

35 Järelikult võib sellise ülikooliõppega võrdväärsena tunnustada nii kolmandates riikides kui ka liikmesriikides läbitud õpet.

36 Seda tõlgendust ei sea kahtluse alla FEBEA poolt seoses sellega esitatud argumendid, mis puudutavad liidus saadud diplomite vastastikust tunnustamist käsitlevat liidu korda või suuniste jaotist 4.4 osas, milles see jaotis käsitleb kolmandates riikides läbitud õpet.

37 Nimelt tuleb esiteks märkida, et on tõsi, et liidus saadud diplomite vastastikune tunnustamine on ELTL artikli 53 alusel ühtlustatud. Sellegipoolest olgu märgitud, et isegi kui liikmesriikide pädevusse kuuluks üksnes väljaspool liitu saadud diplomite tunnustamine või neil oleks lausa selles küsimuses kaalutlusõigus, ei mõjutaks see ikkagi määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõikele 2 antavat tõlgendust.

38 Sellega seoses olgu meenutatud, et ELTL artiklis 53 ette nähtud diplomite, tunnistuste või muude kvalifikatsioonitõendite vastastikune tunnustamine – eelkõige sellise süsteemi loomisega, millega ühtlustatakse tunnustamise eeskirjad ja tingimused ning pannakse liikmesriikidele kohustus

tunnustada teatud diplomite võrdväärsust, ilma et nad võiksid huvitatud isikutelt nõuda täiendavate tingimuste täitmist – on mõeldud selleks, et soodustada isikute vaba liikumist (vt selle kohta 14. septembri 2000. aasta kohtuotsus Hocsman, C-238/98, EU:C:2000:440, punktid 31–34).

39 Määrus nr 1223/2009 omakorda ei ole vastu võetud eesmärgil reguleerida diplomite tunnustamist, soodustamaks isikute vaba liikumist, vaid selleks, et „kehtesta[da] eeskirjad, mida tuleb järgida kõikide kosmeetikatoodete turul kättesaadavaks tegemisel“ kaupade vaba liikumise kontekstis, nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 23.

40 Nagu nähtub nimetatud määruse põhjendusest 4, soovis liidu õiguslooja niisiis selle määrusega ühtlustada täielikult liidus kehtivad eeskirjad, et saavutada kosmeetikatoodete siseturg, tagades samal ajal inimeste tervise kaitse kõrge taseme. Selleks on nimetatud määruse artikli 10 lõikes 2 koostoimes suuniste jaotisega 4.4 ette nähtud, et kosmeetikatoote ohutushindamise eest vastutaval isikul peab olema asjakohane ja selle ülesande täitmiseks piisav kvalifikatsioon, et täielikult kaitsta inimeste tervist. Seetõttu võib toodet, mille ohutust hindas selles sättes ette nähtud õppe läbinud isik, põhimõtteliselt vabalt müüa kogu liidus.

41 Arvestades selles sättes nimetatud võrdväärsuse tunnustamise eriotstarvet ja piire, ei ole selle sätte eesmärk seega liidus saadud diplomite vastastikuse tunnustamise süsteemi täiendamine.

42 Teiseks, olgugi et suuniste jaotisest 4.4 nähtub, et isik, kes on omandanud kvalifikatsiooni kolmandas riigis, võib tegutseda ohutuse hindajana, kui ta on läbinud liikmesriigi poolt ülikooliõppega võrdväärseks tunnistatud õppe teoreetilise ja praktilise koolitusega farmaatsia, toksikoloogia, meditsiini või samalaadsel erialal, ei tähenda see asjaolu, et määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõike 2 sõnastusest lähtudes võiks kõnealuse määruse kohaldamisel tunnustada võrdlusaluse ülikooliõppega võrdväärsena üksnes kolmandates riikides läbitud õpet.

43 Kõigist eeltoodud kaalutlustest järeldub, et esimesele eelotsuse küsimusele tuleb vastata, et määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud õppe võrdväärsuse tunnustamine võib hõlmata ka muud kui kolmandates riikides läbitud õpet.

Teine ja kolmas küsimus

44 Oma teise ja kolmanda küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see annab igale liikmesriigile pädevuse määrata kindlaks erialad, mida võib käsitleda farmaatsia, toksikoloogia või meditsiiniga „samalaadsena“, ning kvalifikatsioonitasemed, mis vastavad nimetatud määruse nõuetele, ning kui sellele vastatakse jaatavalt, siis milliste kriteeriumide alusel võib neid erialasid pidada „samalaadseks“ selle sätte tähenduses.

45 Kõigepealt tuleb märkida, et selles sättes kasutatud mõistet „samalaadne eriala“ ei ole määruses nr 1223/2009 täpsustatud.

46 Seega soovis liidu õiguslooja ühelt poolt jätta liikmesriikidele teatud tegutsemisruumi, et tagada, et neil oleks lubatud võtta arvesse olemasolevate asjakohaste õpete suurt mitmekesisust, nende võimalikku edasist arengut ja teiselt poolt reguleerida seda tegutsemisruumi, nähes ette, et lubatav võib olla üksnes farmaatsia, toksikoloogia ja meditsiiniga samalaadsetel erialadel läbitud õpe.

47 Sellest järeldub, et määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõike 2 kohaldamiseks tuleb igale liikmesriigile jätta teatud kaalutlusõigus, et nad saaksid omal vastutusel määrata kindlaks nii samalaadsed erialad kui ka nõutava kvalifikatsioonitaseme, tingimusel et see liikmesriik järgib nimetatud määruse sätteid ja eesmärke, eelkõige eesmärki kaitsta inimeste tervist.

48 Selles osas tuleb rõhutada, et inimeste tervise kaitse kõrge taseme tagamiseks peavad kosmeetikatoodete ohutust hindama ainult isikud, kes suudavad tõendada, et neil on selle tagamiseks vajalikud oskused ja teadmised. Seega ei saa liikmesriigid, ilma et nad ületaks neile määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõikega 2 antud kaalutlusõiguse piire, tunnustada õpet, mis ei paku samalaadset asjakohast kvalifikatsiooni kui õpe farmaatsia, toksikoloogia või meditsiini erialadel.

49 Nimelt nähtub selle sätte sõnastusest, et ohutushindamise eest vastutavalt isikult nõutav kvalifikatsioon peab olema omandatud teoreetilise õppe käigus, millele järgneb rakendamine praktikas.

50 Mis puudutab täpsemalt küsimust, kas mõnd eriala võib pidada „samalaadseks“ farmaatsia, toksikoloogia või meditsiiniga, siis selles osas tuleb tõdeda, nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktides 65 ja 66, et ühelt poolt peavad liikmesriigid kontrollima, kas on olemas ühine teaduslike teadmiste baas, mis on tingimata vajalik kosmeetikatoodete ohutuse võimalikult suurema kindlusega hindamiseks mitte ainult nende toodete koostisainete, vaid ka valmistoote seisukohast, ja teiselt poolt peavad liikmesriigid hindama, et inimeste tervise kaitse kõrge taseme eesmärgi saab täielikult saavutada üksnes siis, kui kõnealune ühine baas hõlmab nii teadmisi inimese ja tema haiguste kohta kui ka teadmisi kosmeetikatoodete valmistamisel kasutatavate ainete ning nende füüsikaliste ja keemiliste omaduste kohta.

51 Seega tuleb kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades vastata teisele ja kolmandale küsimusele, et määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see annab igale liikmesriigile õiguse määratleda farmaatsia, toksikoloogia või meditsiiniga „samalaadsed“ erialad ning nimetatud määruse nõuetele vastavad kvalifikatsioonitasemed, tingimusel et see liikmesriik järgib nimetatud määruse eesmärke, milleks on eelkõige tagada, et kosmeetikatoodete ohutushindamise eest vastutaval isikul on kvalifikatsioon, mis võimaldab tagada inimeste tervise kaitse kõrge taseme.

Kohtukulud

52 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

1. **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud õppe võrdväärsuse tunnustamine võib hõlmata ka muud kui kolmandates riikides läbitud õpet.**

2. **Määruse nr 1223/2009 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see annab igale liikmesriigile õiguse määratleda farmaatsia, toksikoloogia või meditsiiniga „samalaadsed“ erialad ning nimetatud määruse nõuetele vastavad kvalifikatsioonitasemed, tingimusel et see liikmesriik järgib nimetatud määruse eesmärke, milleks on eelkõige tagada, et kosmeetikatoodete ohutushindamise eest vastutaval isikul on kvalifikatsioon, mis võimaldab tagada inimeste tervise kaitse kõrge taseme.**

Fernlund Rodin Regan

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 12. aprillil 2018 Luxembourgis.

kohtusekretär
A. Calot Escobar

kuuenda koja president
C. G. Fernlund